

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret, sagen hjemvist til fornyet behandling i Indsigelsesafdelingen.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

Sag anlagt den 7. oktober 2004 af Scandlines Sverige AB mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-399/04)

(2005/C 6/78)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 7. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Scandlines Sverige AB, Helsingborg, Sverige ved C. Vajda, QC, og lawyers R. Azelius og K. Azelius.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens beslutning af 23. juli 2004, hvorved sagsøgerens klage af 2. juli 1997 blev afvist
- Hjemvisning til Kommissionen til fornyet prøvelse af klagen i lyset af Domstolens afgørelse
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger uanset sagens udfald.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren er et svensk selskab, hvis hovedaktivitet består i at være havneagent for et rederi. Sagsøgeren indgav en klage til Kommissionen over Helsingborg Hamn AB (HHAB), et selskab, der er ansvarlig for driften af Helsingborg havn (Sverige) og for fastsættelse af havneafgifter. Sagsøgeren har gjort gældende, at HHAB pålagde sagsøgeren urimeligt høje havneafgifter og derved misbrugte sin dominerende stilling i strid med artikel 82 EF. Denne klage blev afvist ved den anfægtede beslutning.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført, at Kommissionen har anlagt et fejlskøn, idet den fandt, at de havneafgifter, som

rederierne skulle betale, ikke var urimelig høje. Ifølge sagsøgeren havde Kommissionens cost/price-analyse vist, at HHBA havde haft en fortjeneste på de af dens aktiviteter, der relaterer sig til færgetransport, på over 100 % af værdien af den kapital, som var investeret i denne erhvervsudøvelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at sådanne fortjenester ikke kan opnås på et konkurrencepræget marked og derfor er alt for høje, urimelige og udtryk for misbrug. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har anvendt udtrykket »økonomisk værdi« ukorrekt, idet den afviste denne vurdering, samt at den har undladt at anvende proportionalitetsprincippet eller at anvende bevisbyrde reglerne korrekt. Sagsøgeren har også gjort gældende, at Kommissionen ukorrekt har afvist sammenligningen mellem de priser, som opkræves hos rederierne i forbindelse med passagertransport, og dem, som opkræves i forbindelse med gods-transport, ligesom den har afvist sammenligningen mellem den opkrævede havneafgift i Helsingborg og den tilsvarende afgift i Helsingør i den anden ende af samme rute. Sagsøgeren har også bestridt Kommissionens påstand om, at der ikke var nogen prisdiskriminering i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 82 EF, mellem rederier, som udfører færgepassagertransport, og rederier, som udfører godstransport. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen med urette fundet, at HHAB's tjenesteydelser til de to kategorier af erhvervsdrivende ikke er sammenlignelige, og at de rederier, som udfører passagertransport, derfor ikke er blevet stillet dårligere i konkurrencemæssig henseende.

Sag anlagt den 8. oktober 2004 af Nadine Schmit mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-419/04)

(2005/C 6/79)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Nadine Schmit, Ispra (Italien), ved advocats Pierre Van Gehuchten og Pierre Jadoul, og med valgt adresse i Luxembourg.